

[Ingeborg Hansen.]

bestemmelse mener jeg egentlig lige så vel kunne optages i selve loven, så man havde den der, men også det kan drøftes nærmere i udvalget.

Jeg skal tillade mig på et senere tidspunkt at stille forslag om udvalgsbehandling. Foreløbig lover jeg altså en velvillig behandling fra vor side.

Bjerre: Mit parti ser med velvilje på dette lovforslag, og vi er villige til at medvirke til dets gennemførelse, men der er, som det allerede er nævnt af den foregående ordfører (Ingeborg Hansen), visse ting i det, som man kunne have lyst til at drøfte nærmere. Måske der kan gives en udmærket forklaring på, hvorfor det skal være sådan og sådan, men der er dog ting, som jeg synes trænger til nærmere undersøgelse i et udvalg.

F. eks. står der i § 1: „Hittegods skal snarest muligt afleveres til politiet . . .“ o. s. v. Hvorledes skal man forholde sig, hvis nu finderen ikke gør det? Jeg ved godt, at hvis finderen skjuler det o. s. v., kan han straffes for ulovlig omgang med hittegods, men skal han bringe det fundne ind til politiet, eller er det nok, at han f. eks. ringer og siger: der står en cykel, vil I komme og hente den? Kan man forlange, at han skal bringe den, og hvis han ikke gør det, hvad sker der ham så? Det står der ikke noget om, der er ingen straffebestemmelse. Jeg synes, man må bringe på det rene, hvorledes det skal være.

I § 2, stk. 3, står der: „Hvis ejeren ikke kendes, foranstalter politiet en meddelelse om fundet optaget i et eller flere af de på stedet mest udbredte dagblade, medmindre bekendtgørelse på grund af det fundnes art skønnes unyttig.“ Det kan tænkes, at der er fundet et par strikkede vanter, som måske er et par kroner værd. Det er meget muligt, at det var meget nyttigt, om fundet blev bekendtgjort, men spørgsmålet er, om det er nødvendigt at gøre det, når det fundne er af så ringe værdi. Jeg er derfor ikke sikker på, at ordet „unyttigt“ er det rigtige ord.

I § 4 står der, at hvis ejeren ikke melder sig inden udløbet af 3 måneder regnet fra hittegodssets indlevering til politiet, bortselges det ved politiets foranstaltning ved offentlig auktion. Mon der ikke f. eks. burde stå: „kan det bortsælges“? Det kunne nemlig tænkes, navnlig i mindre politikredse, at der ikke var noget videre hittegods og ikke var anledning til at foranstalte en auktion over den smule, der var, og at det, der var, ikke led nogen skade ved at blive opbevaret noget længere. Her kommer vi så ind på det samme, som den foregående taler var inde på, om

fristen på de 3 måneder er den helt rigtige. For mange tings vedkommende er det ganske givet, at fristen på de 3 måneder er praktisk og udmærket, for der er en del, der lider ved opbevaringen, og det koster også en del at opbevare det, men jeg kunne tænke mig at ventilere den tanke, om man ikke kunne sige, at efter 3 måneder solgte man det fundne, men ejerens krav på eventuelt at få provenuet bortfaldt først efter 1 års forløb. Det ville i hvert fald ikke koste ret mange penge at have det på den måde, i hvert fald ikke til husleje; pengene kunne man nok opbevare uden at tage noget videre for det. Det er småting, som jeg mener bør undersøges.

§ 5 stadfæster den hidtil gældende regel om, at hvis hittegods er udsat for hurtig forråelse, skal det sælges med det samme. Det er absolut i ejerens interesse det bedste, at man sælger det, selvom han senere skulle melde sig.

Jeg hæfter mig også ved § 8. Jeg er en bestemt modstander af, at der gives ministre flere beføjelser end strengt nødvendigt. Det er ikke på grund af udpræget mistillid til ministre, men fordi jeg synes, at rigsdagen i det omfang, det lader sig gøre, bør fastsætte de regler, hvorefter der skal administreres, og hvorledes den ønsker reglerne administreret, og jeg ønsker også undersøgt i et udvalg, om man ikke nærmere kan uddybe, hvordan man skal forholde sig i de forskellige tilfælde — der har været nævnt et tilfælde her, og der kan jo være andre.

Jeg kunne også tænke mig — jeg nævner det allerede nu — at få at vide, hvorledes man har båret sig ad i vore nabolande Norge og Sverige, med hensyn til dette spørgsmål om hittegods, men som sagt, i det store og hele er vi tilfredse med lovforslaget. Vi synes, det er rigtigt, at det er fremsat, og vil også gerne være med til at fremme det ved en velvillig behandling.

Malchau: Det foreliggende lovforslag er jo ikke særlig omfattende, i hvert fald ikke hvad paragraffer og tekst angår. Måske er det også noget for kortfattet, idet adskillige af oplysningerne må søges i bemærkningerne til lovforslaget.

Selvom bestemmelserne med hensyn til hittegods er snart 200 år gamle, er reglerne i patentet af 1767 jo alligevel så brugelige, at den væsentligste ændring, der findes i det foreliggende lovforslag, er den, at fristen for opbevaring af hittegods nedsættes fra 1 år og 6 uger til 3 måneder. De tidligere ærede talere har været inde på, at den foreslåede frist på 3 måneder måske alligevel er